PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

In numărul de azi:

ANUL X Nr. 2432 ★ Joi 3 iunie 1954 ★ 8 pagini 25 bani

Să consolidăm primele succese ale Spartachiadei sindicale

DEȘI începute cu întîrziere din cauza vremii nefavorabile, întîrziate încă și din cauza birocrației unor organe sportive care au pierdut mai mult timp cu organizarea comisiilor pe regiune, oraș, raion etc. decît cu munca de angrenare a maselor în concursuri, întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale au cuprins totuși un mare număr de concurenți, cunoscînd un frumos succes.

Așa cum era și normal, principalul accent a fost pus pînă acum pe întrecerile de atletism — care aveau cea mai scurtă perioadă de desfășurare. Și succesele înregistrate au fost dintre cele mai frumoase, acolo unde această acțiune a fost dusă cu toată hotărîrea. Iată, de pildă, colectivul Știința Cluj numai pînă la data de 24 mai înregistrase participarea la concursurile de atletism a unui număr de 3213 băieți și 2508 fete de la Universitatea Babeș, 1726 băieți și 1152 fete de la Universitatea Bolyai, 1915 băieți și 115 fete de la Institutul Politehnic etc. In Capitală, consiliul orășenesc al asociației Locomotiva a angrenat numai în trei concursuri 337 participanți. La colectivul Constructorul Mediaș au luat parte la primul concurs de atletism 130 de concurenți. In unele colective, cum ar fi de pildă Flamura roșie Ianoș Herbak din Cluj, organizarea concursurilor de atletism a constituit o acțiune continuă și susținută: în fiecare zi se prezentau pe stadionul uzinei zeci și zeci de tineri și tinere din secțiile de producție programate să-și desfășoare concursurile în ziua respectivă. In mobilizarea acestora, colectivul sportiv a reușit să angreneze pe maiștri și pe șefii de secții și de sectoare, astfel încît tehnicienii uzinei, îndrumați de direcțiune, au devenit un principal ajutor al consiliului colectivului în această acțiune.

Iată, deci, cum în colectivele sportive în care a fost just înțeles rolul concursurilor de atletism ale Spartachiadei sindicale, sute de tineri și tinere au fost angrenați prin aceste concursuri într-o activitate sportivă, în trecerea normelor G.M.A. Și acolo unde a existat o preocupare în acest sens, organizatorii și-au dat seama odată mai mult, că rolul concursurilor de mase în descoperirea de noi elemente talentate este deosebit de important, că există din plin posibilitatea de a se da țării noi cadre de sportivi fruntași, ridicați din rîndul maselor de oameni ai muncii care au îndrăgit sportul. Astfel, la Institutul Politehnic din Timișoara, unii studenți au obținut rezultate valoroase în aceste prime concursuri: Vasile Petrescu de la Facultatea de materiale rulante și Teodor Mărgineanu de la Facultatea de chimie au realizat 11,8 sec. pe 100 m., Victor Nadolenco de la colectivul Locomotiva Grivița Roșie din Capitală a aruncat grenada la 60 m. La Cluj, studenții Schuster Jurgent și Pop Ștefan au realizat 11,7 sec. pe 100 m., Malea Ion 1,75 m. la săritura în înălțime și Ioan Fazekaș 4:38.2 pe 1500 m. plat.

Imbinînd munca de organizare a concursurilor de atletism cu trecerea normelor G.M.A., aceste colective, ca și multe altele, au obținut frumoase succese în dezvoltarea complexului G.M.A. în rîndurile maselor de muncitori și funcționari.

Deși prima etapă a celorlalte sporturi din cadrul Spartachiadei este mai lungă, unele colective au obținut și în acest domeniu succese importante. Astfel, la Ploești au participat la concursurile de tir 176 concurenți din colectivele Flacăra. Ei și-au trecut cu această ocazie normele G.M.A. gradul I și unii dintre ei normele gradului II. La Timișoara, colectivul Metalul Tehnometal a mobilizat 35 participanți la concursurile de tir. La Bacău, colectivul Flamura roșie confecții a angrenat 17 participanți în aceste concursuri.

Din păcate însă, nu pretutindeni rezultatele sînt la fel de frumoase. In numeroase colective, nu a fost organizată încă nici prima etapă la atletism (Metalul Oțelul roșu, Metalul Cluj, Progresul T. Măgurele). In regiuni cu o bogată activitate sportivă, ca Regiunea Autonomă Maghiară, rezultatele sînt foarte slabe. In raionul Sighișoara doar colectivul Progresul arată oarecare preocupare față de organizarea Spartachiadei sindicale. Toate aceste fapte arată că activiștii sportivi nu sînt încă convinși de importanța competițiilor populare în dezvoltarea sportului, că ei dau încă întîietate unor probleme secundare ale vieții noastre sportive, neglijînd marea problemă a atragerii maselor de oameni ai muncii în sport.

In prezent, principala sarcină care revine tuturor forurilor sportive — asociațiilor ca și comitetelor regionale, raionale și orășenești C.F.S., consiliilor regionale ale asociațiilor ca și consiliilor colectivelor sportive — este organizarea, acolo unde încă nu s-a făcut acest lucru, a concursurilor de atletism (de altfel, prima etapă la atletism a fost prelungită pînă la mijlocul lunii iunie) și o muncă intensă pentru angrenarea unor mase cît mai largi de angajați și membri de familie în întrecerile de tir, înot, oină și gimnastică. Principalul accent trebuie pus pe organizarea concursurilor de natație — care încep la 6 iunie — și a întrecerilor de oină. Pentru aceasta, organele sportive au datoria de a folosi cele mai bune metode de popularizare și mobilizare și, lucrînd în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și Consiliile Sindicale regionale, să transforme și prima etapă a celorlalte întreceri din cadrul Spartachiadei într-un real succes. In acest scop, comisiile de organizare regionale, raionale, orășenești și pe colective trebuie să părăsească sistemul birocratic al ședințelor interminabile, să treacă cu hotărîre la munca de teren, să vie efectiv în ajutorul colectivelor sportive printr-o îndrumare vie, activă, concretă. Este rolul Consiliilor Sindicale regionale să activizeze aceste comisii, să le controleze îndeaproape munca: delegații organizațiilor U.T.M. din comisiile de organizare a Spartachiadei trebuie să contribuie la angrenarea organizațiilor U.T.M. din întreprinderi, instituții și facultăți într-o intensă muncă de mobilizare a tineretului la concursurile spartachiadei. Cadrele tehnice din colective — antrenorii și instructorii — trebuie să înțeleagă rolul concursurilor Spartachiadei în descoperirea de noi elemente talentate și în crearea de noi secții pe ramură de sport și să contribuie activ la organizarea concursurilor.

Muncind cu mult elan, trecînd cu hotărîre peste piedicile de tot felul, activiștii sportivi trebuie să asigure succesul actualei ediții a Spartachiadei Sindicale, convinși că în acest fel ei aduc o contribuție de cel mai mare preț la dezvoltarea pe bază de mase a mișcării noastre sportive.

Cei mai frumoși trandafiri pentru învingători...

Grupul celor cinci atleți romîni, completat de antrenorul C. Ioodănescu, pe Stadionul popular din Budapesta. (Foto. P. Balkany)

Dacă marți seara trenul expres de Budapesta, întîrziind trei ore, a pus la grea încercare răbdarea celor care așteptau în Gara de Nord pe cei 5 atleți învingători pe „Nepstadion", în schimb atleții au fost extrem de punctuali la antrenamentul pe care l-au făcut ieri dimineață pe stadionul Dinamo. Exact la ora 9,30, Lia Manoliu, Iolanda Balaș, Ion Opriș, Ilie Savel și Ioan Söter și-au început încălzirea. Ei singuri. Doar doi îngrijitori scurtau firele de iarbă în timp ce vîntul mîna pe zgură petale de salcîm și puf alb de plopi. Așa, trecînd dintr-o turnantă în alta, de la groapa de sărituri la locul de start, am putut afla, ce-i drept, în frînturi, multe din cele întîmplate sîmbătă și duminică pe marele stadion din capitala republicii vecine. Lia Manoliu, vorbăreață cum nu este deobicei, începe să povestească despre succesul ei, despre impresiile din această scurtă călătorie.

— Nu e greu să înțelegi cum am aruncat — spune ea. Iată performanțele din concurs: 43,38; 44,85; 38,30; 42,42, 43,84 și ...32,40... E limpede, nu? Prima aruncare m-a făcut să sar în sus de bucurie, căci înainte ca arbitrii să măsoare, credeam că am stabilit un nou record. N-a fost... Am reușit dintr-a doua aruncare. Asta a fost adevărata și marea bucurie. Apoi am încercat să îmbunătățesc recordul. Imi dau însă seama acum că emoția mă copleșise cu totul. Altfel nici nu sînt de explicat cei 32.40... Seara am primit în dar o statuetă care reprezintă, ce crezi că reprezintă?

— Un discobol, am răspuns.

— Nu-i așa că nu se putea altfel? Cinci concurente au fost premiate și dintre ele n-am lipsit nici eu nici „Ioli" Balaș. Dacă ai ști cîtă grijă am avut de statuetă în timpul călătoriei! E un frumos trofeu sportiv. De fapt am adus de la Budapesta multe imagini frumoase pe filmul din aparatul de fotografiat, și mai ales, bucuria că am doborît recordul într-un concurs atît de mare, pe un stadion atît de frumos.

Iolanda Balaș nu e mulțumită de rezultat. Poate de aceea ieri s-a antrenat cu sîrguința și rîvna unui atlet cu experiență.

— Din cauza ploii, spune ea, a trebuit să fac de trei ori încălzirea între diferitele înălțimi la care am sărit. Poate de aceea am fost tare emoționată, avînd pe lîngă încercări bune și încercări slabe. Deabia la a treia încercare am reușit să trec 1,60 m. Și cît aș fi dorit să stabilesc un nou record! Gîndește-te, în aceeași clipă Lia arunca discul la 44,85 m., Opriș egala recordul la 110 m. garduri, cîștigînd cursa, iar eu treceam stacheta ridicată la 1,60 m. Nu-i așa, o mare bucurie sportivă pentru noi cei cinci atleți romîni care concuram pe Nepstadion? Dar acum — spuse ea privind spre Söter care se îndrepta spre groapa de sărituri — trebuie să-mi continui antrenamentul.

In timp ce o sfătuia pe tînăra sa elevă, Söter își arăta și el nemulțumirea pentru performanța de la Budapesta.

— Trebuia să sar 2 metri... Puteam să sar 2 metri... Dar e ca un făcut, cînd sar eu, se aleargă deobicei o cursă de fond palpitantă și spectatorii încurajează sau aplaudă frenetic pe participanți. Așa s-a întîmplat și la Budapesta. Se alerga într-adevăr o cursă extraordinară pe 5.000 m. în care conduceau pe rînd Chromik, Kovacs, sau Szabo, iar cînd am început să sar la 2 metri, de pe aceeași pistă au început să arunce sulițașii. Am și renunțat de aceea la a treia încercare. Eram în formă bună, cu cîteva zile înainte sărisem la antrenament peste 2 metri.

— Cît? am întrebat grăbit.

— Primele concursuri vor arăta...

Și văzînd că Iolanda se pregătește să sară, mi-am dat seama că eram de prisos acolo. Dar tocmai atunci Opriș își terminase sprinturile. Cu el am avut o scurtă convorbire.

— Cum a fost cu fotografia sosirii?

— Ceea ce pot dori atleților, spuse el, este să nu aibă parte de o astfel de sosire în care cîștigătorul este indicat numai după developarea fotografiei. Dar asta se poate remedia, continuă el rîzînd, cîștigînd net cursa.

— Asta înseamnează un nou record...

— Il doresc și eu, încheie Opriș.

Ilie Savel își amintește tot timpul, povestind, despre Heinz Ulzheimer care a fost foarte afectat pentru că a fost învins de atletul nostru. Cînd Savel a încercat să discute cu el prin intermediul lui Opriș, Ulzheimer a răspuns scurt:

— Vom vedea la următoarea noastră întîlnire...

Savel mărturisește în continuare:

— Nu e în nici un caz un adversar comod. Nu uita că a mers cu o zi înainte 47,6 și m-a condus și o bună parte în cea de garduri. E înalt, aleargă cu o mare ușurință și luptă... La 250 metri nu reușisem să refac terenul pierdut din plecare. Am luat un start slab din cauză că eram foarte nervos. Dar m-am regăsit în cursă. Incurajarea lui Opriș din turnantă m-a trimis parcă din nou în întrecere. In orice caz aștept să-l întîlnesc din nou pe Ulzheimer. Eu vreau să fiu mai sportiv decît el și îi ofer revanșă...

Mai vorbeam cu Savel despre recordul pe 10.000 m. al lui Zatopek, despre Chromik și Jeszensky, cînd pe stadion s-a ivit o nouă atletă, Olimpia Cîmpeanu. E greu să ți-o închipui înaintînd pe stadion aproape sfielnic. Se îndrepta așa spre cercul de aruncarea discului. Acolo odată cu o puternică strîngere de mînă trecu în brațele Liei Manoliu un mare buchet de trandafiri.

— Ducîndu-mă la sera stadionului și cerîndu-i îngrijitorului trandafiri, spuse Olimpia Cîmpeanu, i-am explicat pentru cine sînt. Atunci bătrînelul îmi răspunse: „îi voi alege pe cei mai frumoși".

Erau într-adevăr minunați.

D. ISTRATE

Frumoase realizări în activitatea sportivă

● La Oltenița a fost amenajată de curînd, prin muncă voluntară, o frumoasă bază sportivă. La inițiativa președintelui colectivului sportiv Flamura roșie din oraș, tov. Petrică Ivan, zeci de tineri membri ai colectivului au lucrat în timpul lor liber și după nici două săptămîni au terminat un frumos teren de baschet pe care se pot disputa și meciuri în nocturnă. De curînd au avut loc pe acest teren întreceri la care au participat colectivele Flamura roșie, Metalul, Progresul, Dinamo și Recolta Negoești.

Tov. Petrică Ivan trebuie evidențiat pentru felul în care muncește pentru ca orașul Oltenița să fie înzestrat cu cît mai multe baze sportive. Astfel, tot din inițiativa lui a fost amenajată în timpul iernii o sală de antrenament în care au făcut pregătiri handbaliștii, baschetbaliștii și boxerii. Acum, în această sală se antrenează luptătorii și halterofilii din oraș. De asemenea, au fost aduse îmbunătățiri terenului de fotbal care a fost împrejmuit.

DORINA STUPARU
corespondent voluntar

● Sportivii colectivului Progresul E.T.A.C.S. din Iași și-au amenajat prin muncă voluntară un frumos complex sportiv compus dintr-un teren de baschet, un teren de fotbal și un teren de volei. Cu prilejul inaugurării, a avut loc un meci între echipele de fotbal Progresul E.T.A.C.S. și Dinamo Iași, care a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 2—2. In aceeași zi au avut loc întreceri de volei între echipele Progresul E.T.A.C.S. și Școala pedagogică precum și meciuri de baschet în nocturnă.

LICĂ COJOCARU
EUGEN URSU
corespondenți

● Pentru a da posibilitate sportivilor de la sate să participe în cele mai bune condițiuni la activitatea sportivă, conducerea magazinului I.D.M.S. din Iași a luat o inițiativă deosebit de bună, aceea de a organiza cinci caravane care să ducă material sportiv în satele din raioanele Huși și Roman. Aceste caravane au fost înzestrate cu echipament sportiv și cu materiale de bună calitate, care au fost distribuite apoi colectivelor sătești. Valoarea materialelor difuzate se ridică la 34.000 lei. Organizarea acestor caravane s-a bucurat de sprijinul comitetelor C.F.S. din Huși și Roman. De asemenea, a fost organizat în orașul Roman un punct fix de difuzare a materialelor sportive, care funcționează cîte două zile pe săptămînă.

DAN MIRCEA
corespondent